

langt udenfor dette Lovforslags Rammer, og hvis ærede Medlemmer vil stille Forslag i saa Henseende i det eventuelle Udvalg, som bliver nedsat, vil dette kun kunne føre til, at Udvalget bliver et Begravelsesudvalg, og det antager jeg ikke, man ønsker, at det skal blive. Er Udrustningskontoen for stor for de Skibe, der skal paa Øvelsestogt, vil jeg bede ærede Medlemmer, der ønsker den Sag taget op, at tage den op i Finansudvalget. Her foreligger den ikke. Her foreligger kun to Ting: Vil Rigsdagen give Forsvarsministeren Bemyndigelse til at lægge det Antal menige ned til Sikringstjeneste i Sønderjylland, som her er foreslaaet, og vil Rigsdagen gaa ind paa at give mig Tilladelse til at anvende de 400 Arbejdsoldater for at sikre, at alle de Fodfolksrekruitter, der indkaldes, faar en fyldig Uddannelse? Det er det, Spørgsmaalet drejer sig om, ikke andet. Alt, hvad der ligger udenfor dette, maa jeg afvise, og det maa henvises til Forhandling i Finansudvalget. Der er det rette Forum. Disse Spørgsmaal var ogsaa fremme til Forhandling ved Finanslovforslagets første Behandling, men her er ikke Stedet til nærmere at komme ind paa en Drøftelse af dem.

Det forekommer mig i det hele, at den Ordning, her er foreslaaet, er praktisk; saa længe jeg er Forsvarsminister, er det min Pligt at sørge for, at de, der indkaldes til Rekrutter, ved hvilken Vaabenart det end er, faar en saa god Uddannelse som paa nogen Maade muligt. Jeg anbefaler derfor Forslaget til hurtig Behandling, ogsaa — og særlig — hvis det kommer i Udvalg.

J. A. Hansen: Jeg vil takke den højtærede Forsvarsminister for hans Tilsgagn om, at han vil yde sin Medvirkning til, at der i god Tid gives Soldaterne Meddelelse om deres Indkaldelse. Der er fra to Partiers Side ønsket en kort Udvalgsbehandling, og vi skal fra vor Side ikke modsætte os dette. Jeg vil senere stille Forslag om Lovforslagets Henviisning til et Udvalg, men forinden ønsker jeg at gøre et Par korte Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. Niels Petersen. Det førstnævnte ærede Medlem mente, at Mandskabet til Sønderjylland vilde være ganske overflødig som Hjælp til Ordenspolitiet, og mente, at dets Opgave nærmest vilde være at pynte lidt i Landskabet. Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen var ikke saa radikal, om end han naturligvis er meget radikal. Han fandt

ikke, at dette Mandskab ganske kunde spares, men derimod, at man kunde anvende Rekrutter. Hverken med Hensyn til, at dette Mandskab kunde spares, eller med Hensyn til, at man kunde anvende Rekrutter, er de to ærede Medlemmer i Overensstemmelse med Befolkningens Flertal i Sønderjylland, hvad der fremgik af det ærede Medlem Hr. Refshauges Udtalelser; ej heller er de i Overensstemmelse med deres Partifæller, som talte om denne Sag i Fjor. Baade den daværende Forsvarsminister Hr. P. Munch og Socialdemokraternes Ordfører i Landstinget Hr. C. F. Sørensen udtalte meget stærkt, at man til Tjenesten i Sønderjylland skulde anvende vel uddannede Soldater. Jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af, hvad Socialdemokraten C. F. Sørensen udtalte i Aar den 2. Marts, da Lovforslaget var til Behandling i Landstinget. Hr. Sørensen udtalte: „Jeg kan derfor ganske slutte mig til de to ærede Ordføreres Henstillinger til Forsvarsministeren om at være meget forsigtig med Udtagelse af det Mandskab, der skal sendes ned til den vanskelige Gerning i Sønderjylland, saaledes at det bliver, om jeg maa bruge Udtrykket, Elitetropper“. Det var altsaa den Opfattelse, man havde i det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Parti i Fjor, og det er i alt væsentligt de samme Opgaver, der foreligger nu for Soldaterne i Sønderjylland. Det er derfor lige saa vigtigt i Aar som i Fjor, at det bliver vel uddannede og vel disciplinerede Soldater, som sendes derned. Til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen vil jeg sige, at det er rigtigt nok, at vi er enige om, at Indskrænkninger i de militære Byrder skal finde Sted, men hvilke Indskrænkninger der skal finde Sted, overvejes for Tiden i Militærkommissionen, og indtil en ny Hærløv er udarbejdet og vedtaget, maa man holde sig til den gamle Hærløvs Bestemmelser, fraregnet saadanne smaa Hensigtsmæssighedsforanstaltninger som den, der er Tale om i dette Tilfælde. Om Folkenes Forbund og dets Stilling til Staternes Forsvarsudgifter skal jeg ikke i Øjeblikket optage en Forhandling med det ærede Medlem, det vilde vistnok være noget forhastet. Vi venter alle at kunne komme nedad med de militære Byrder, og at Folkenes Forbund vil kunne hjælpe os dertil, men at Indtrædelsen i Folkenes Forbund ogsaa betyder Pligter, vil de sidste Dages Begivenheder sikkert have givet det ærede Medlem en Følelse af.